

PRICHINDEII de la

Revistă semestrială ON-LINE
Școala Gimnazială Nr.3
Nivel preșcolar

Nr.2

MAI 2023
Piatra Neamț

PRICHINDEII DE LA 3

NR. 2, MAI 2023

DIN CUPRINS

<i>Un copil, un pom, o floare pentru o planetă zâmbitoare</i>	Pag.3
<i>Aceștia suntem noi...la finalul activităților din Săptămâna verde și Școala altfel</i>	Pag.5
<i>Programul Național Școala altfel</i>	Pag.7
<i>Poveste... altfel</i>	Pag.9
<i>Integrarea experimentului în activitatea de învățare</i>	Pag.11
<i>Ce știm despre insecte?</i>	Pag.13
<i>Povestea iepurașului curajos</i>	Pag.14
<i>Poveștile terapeutice – contribuția la dezvoltarea socio-emoțională a copiilor</i>	Pag.15
<i>Pagina specialistului – Prerechizitele școlarizării</i>	Pag.18
<i>Educatorea creativă - La grădiniță</i>	Pag.20
<i>Detectivii primăverii</i>	Pag.21
<i>Ajută clovnul să ajungă la leu!</i>	Pag.22

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Prof. învă. preșcolar GHEORGHIU MANUELA
Prof. ONICIUC ANIȘOARA
Prof. ALBERT BRÎNDUȘA
Prof. învă. preșcolar TĂNASĂ OANA MARIA
Prof. învă. preșcolar ȘERBAN MARUSIA MIHAELA
Prof. învă. preșcolar SOPONARU PETRONELA
Informatician GHIURCĂ DORINA

Coperta: Tanasă Oana Maria

ISSN 2810 – 143X

ISSN-L 2810 – 143X

UN COPIL, UN POM, O FLOARE PENTRU O PLANETĂ ZÂMBITOARE

Motto: *Mergi în natură, aventurează-te, dacă vrei să afli cine ești și ce vrei de la viață!*

Dintre toate anotimpurile, *primăvara* oferă cel mai frumos spectacol pe care îl putem urmări fără programare și rezervare. Scena se deschide când fiecare dintre noi dorește să se bucure de cele mai frumoase reprezentării ale naturii. Zilele devin mai lungi, temperaturile mai blânde, iar natura ne dă semnalul că se trezește din lunga adormire a sezonului rece.

Acesta este momentul când ne putem aventura în descoperirea celor mai interesante transformări din viața plantelor și ciclurilor de viață ale viețuitoarelor și putem începe să desfășurăm activități în aer liber pentru a-i apropia pe copiii de aceste minuni ale naturii.

Descoperirea mediului natural implică și acțiunile omului de ocrotire și îngrijire a acestuia, pentru ca apoi, să ne bucurăm de toate binefacerile sale.

Educația ecologică oferă copiilor posibilitatea de a învăța despre natură și de a avea o atitudine responsabilă față de aceasta, de a deveni prieteni ai naturii, cu condiția de a o respecta. Tot ce este nou trezește curiozitatea la vârsta preșcolară, întrebările despre tot ceea ce îi înconjoară fiind ca o cascadă de neoprit. Rolul nostru, al educatoarelor, alături de adulții din preajma copiilor este de a le oferi răspunsurile așteptate.

Preșcolarii grupei mici, *Steluțele*, au participat la câteva activități care au avut ca scop atât investigarea și descoperirea naturii, cât și îngrijirea și protejarea ei. Acest gen de activități educaționale au fost incluse în programului național "Săptămâna verde" din acest an școlar.

Tema "*Pădurea în ochii copiilor*", abordată prin diverse mijloace didactice specifice educației timpurii, i-a purtat pe copiii prin diverse tipuri de păduri, foioase și conifere, răsfoind atlase și enciclopedii, au explorat lemnul mai multor tipuri de copaci, descoperind caracteristici de culoare, duritate și vârstă, pe baza inelelor trunchiului, au asociat fructele acestora – ghinde, jir, conuri. Prin vizionarea unor videoclipuri au pătruns în secretele pădurii, descoperind aspecte din viața animalelor și păsărilor sălbatice, prin observarea comportamentului lor chiar în mediul în care trăiesc. Impresiile și bucuria de a-și satisface curiozitatea despre acest loc al naturii, au fost apoi transpuse prin culoare în activitatea de pictură "*Pădurea în culori*".

Dacă iubești natura care te înconjoară, trebuie neapărat să ai și grijă de ea, să o protejezi de tot ce ar putea să o rănească, să o strice, să o distrugă. Despre aceste situații au aflat și copiii, iar din păcate, cei care provoacă astfel de stări sunt chiar unii oameni de lângă ei. Tema "*Ocrotiți pădurea*" a debutat cu jocul "*Pădurea veselă/pădurea tristă*", în care se solicita, pe de o parte, sortarea imaginilor care ilustrau aspecte cu o pădure bogată în copaci sănătoși și înalți, în care viețuitoarele trăiau fericite și se bucurau de un mediu prielnic, iar pe de altă parte imagini în care pădurea și viețuitoarele sufereau, copacii fiind tăiați

masiv, iar animalele și păsările nu mai aveau unde să-și facă adăposturi sau să-și găsească hrana. Cântecele "Ce ți-ar spune un copac" și povestea "Suflet de copac" de M. Mocanu au completat tabloul intervențiilor nemiloase și nesăbuite ale omului asupra naturii, ceea ce a condus la reacții surprinzătoare din partea copiilor, emoțiile exprimate fiind de tristețe, mirare și chiar furie față de atitudinea celor care nu iubesc și nu respectă natura. Momentele au condus la motivația de a întreprinde acțiuni concrete prin care încă de la vârste mici, copiii să-și manifeste dorința de a ocroti, de a îngriji și a îmbogăți acest dar minunat al planetei pe care trăim. Și cum ar putea ei să arate acest lucru, decât prin plantarea de arbuști și flori chiar în curtea grădiniței. Sprijiniți de părinți și cadrul didactic au plantat arbuști de iasomie și liliac, flori de primăvară – pansele, bumbișori, garofițe, petunii, cărora le vor urmări creșterea și le vor îngriji.

Pentru prichindeii grupei mici, acestea au fost primele experiențe în care au avut contact direct cu natura și mai ales cu acțiuni de protecție și îngrijire. Cu siguranță ele au lăsat o amprentă asupra dezvoltării și educației lor în direcția beneficiilor pe care oamenii le obțin din natură.

Plantarea unui copac, a unei flori, înseamnă o șansă la o lume mai curată, mai sănătoasă, mai frumoasă. Acesta este mesajul cu care copiii trebuie să rămână după toate activitățile la care participă și după care să se ghideze în viață.

Cel care plantează un copac, plantează o speranță.

(Lucy Larcom - profesor, poet, autor american -1824 - 1893)

Prof. învă. preșcolar MANUELAGHEORGHIU

Grădinița cu program normal

ACEȘTIA SUNTEM NOI... LA FINALUL ACTIVITĂȚILOR DIN SĂPTĂMÂNA VERDE ȘI ȘCOALA ALTFEL

L- Luminoși
I- Isteți
C- Curioși
U- Uniți
R- Respectuoși
I- Inimoși
C- Curajoși
I- Interesați

Acum, când anul școlar 2022-2023 se apropie de sfârșit, Licuricii grupei mici vă pot împărtăși bucuria și entuziasmul, cu care au participat la activitățile desfășurate în zilele din **”Săptămâna Verde” și ”Școala Altfel”!**

Licuricilor le plac lucrurile noi, le plac provocările, sunt curioși ca toți cei de vârsta lor, și au ”absorbit” cu mult interes informațiile primite de la educatoare și de la invitații speciali, respectiv doamnele polițiste, doamna doctor stomatolog, doamna apicultor, actorii și păpușile de teatru. Toate activitățile s-au bucurat de sprijinul părinților, dornici de implicare, acestea devenind mijloace de învățare, joacă, relaxare, socializare, participare interactivă.

Îmbrăcați în culori specifice temei alese în fiecare zi din **Săptămâna Verde**, copiii au înțeles mai bine ideea de reciclare, sortare, îngrijire, ocrotire a mediului înconjurător, dar mai ales de comportare civilizată în anumite situații.

Teme ca **”Verde înseamnă viață!”**, **”Apa – element esențial pentru viață!”**, **”Să protejăm natura!”**, **”Învățăm să reciclăm!”**, **”Micii ecologiști!”**- au adus copiilor informații, prezentate în mod accesibil despre mediul înconjurător, despre ocrotirea și îngrijirea naturii; despre ce se reciclează în fiecare coș de gunoi; despre importanța apei, ca element esențial pentru viață; despre ce și cum trebuie procedăm, ca să avem o planetă curată.

Săptămâna **”Școala Altfel”** a adus copiilor grupei mici noi surprize din domeniul puțin cunoscut lor, dar foarte utile în formarea și dezvoltarea proprie. Întâlnirile cu invitații speciali, au fost subiecte prelungite de discuții la grădiniță și acasă.

Astfel, Licuricii au aflat de la **dna polițist**, că ”Strada nu e loc de joacă!” și că trebuie să ascultăm sfaturile părinților; de la **dna stomatolog** au înțeles, că nu trebuie să le fie frică să meargă la dentist, dacă vor să ronțăie cu dinți sănătoși morcovi și mere; de la **dna apicultor** au aflat povestea mierii de albine și au descoperit cât de harnice și organizate sunt albinele.

Veselia, entuziasmul și bucuria de a interacționa cu păpușile de teatru, au fost marcate prin aplauze, dans și cântece în ziua în care am primit vizita actorilor de la teatrul "Licurici".

Concluzia? Niciodată nu este prea devreme pentru educație, formare, responsabilizare, pentru viață! Viața - un dar pe care îl putem pierde ușor și definitiv, dacă nu vom face demersuri în favoare acestuia.

Pentru cei mici, dar și pentru cei mari, trimitem o poezie, care adună în versurile ei dragostea de viață!

Copilul și cartea

De Doamna Mihaela

- Carte dragă, să mă ierți!

Ieri ți-am scris peste coperti!

Vreo trei foi am mâzgălit și-alte trei am îndoit!

Nu știam, cum astăzi știu, că și tu ai suflet viu,

Că ai fost copac odată, în dumbrava minunată.

Ca să știu că m-ai iertat, azi voi merge la plantat.

Am să pun un copăcel... Cine va CITI din el?

Peste ani și ani de zile, va fi carte ca și tine,

De povești, de poezii pentru cei mai buni copii!

Licuricii de la GPP nr. 6 așteaptă vacanța! Prima lor vacanță mare! Vor pune în bagaje toate momentele frumoase, de care au avut parte în primul an de grădiniță, și vor adăuga multe altele, despre care vor povesti la revederea din grupa mijlocie!

VACANȚĂ FRUMOASĂ TUTUROR COPIILOR ȘI DOAMNELOR EDUCATOARE!

Prof. înv. preșcolar MARUSIA MIHAELA ȘERBAN

Prof. înv. preșcolar PAULA MIHAELAPRISACĂ

Grădinița cu program prelungit Nr.6

PROGRAMUL NAȚIONAL ȘCOALA ALTFEL

Grupa mijlocie cu program normal, din cadrul Școlii Gimnaziale Nr.3, Piatra-Neamț, condusă de prof.înv.preșcolar Ciobanu Ana-Dumitrița, a inițiat o activitate de **Prevenire a victimizării minorilor**, fiind invitat agentul de poliție Stănescu Andrada, care le-a prezentat copiilor mai multe metode prin care pot preveni anumite pericole. Exemple: să nu discute cu persoane necunoscute, să nu deschidă ușa unor persoane străine când sunt singuri acasă, să nu traverseze strada prin locuri nepermise, să ceară ajutor atunci când se află în pericol, să aibă un comportament adecvat la grădiniță (fără insulte și fără agresiuni fizice).

O altă activitate, desfășurată de această dată într-o biserică, la **Capela Sf.Spiridon și Sf.Nectarie**, din Piatra-Neamț care a avut ca și obiectiv principal, conștientizarea importanței bisericii în viața noastră, dar și pe plan local. Momentul surprins în fotografie, a fost cel în care toți preșcolarii grupei, împreună cu cadrul didactic și preotul **Nicolae Burăș**, au cântat **Hristos a Înviat** și au rostit câteva rugăciuni cunoscute de preșcolari. A urmat apoi un alt moment în care copiii au primit **Sfânta Împărtășanie**, aflând totodată și care este rolul acesteia.

Preșcolarii grupei mijlocii, împreună cu prof.înv.preșcolar Ciobanu Ana-Dumitrița,s-audeplasat **la Biblioteca Județeană G.T.KIRILEANU , Filiala Vasile Conta din Mărăței**, unde audeșfășurat o activitate prin care preșcolarii învață cât de importante sunt cărțile în dezvoltarea limbajului, imaginației și creativității. Au fost abordate și prezentate o serie de povești și povestiri, dar și discuții libere referitoare la morala poveștilor, care sunt personajele și acțiunile din poveștile relatate.

Temele abordate au fost:

- **Comportamentul acasă și în public**
- **Sănătate, igienă și curățenie**
- **Prevenirea incendiilor și a altor evenimente**
- **Circulație rutieră**
- **Mediu și natura**

Profesor învă. preșcolar ANA-DUMITRIȚA CIOBANU

Grădinița cu program normal

POVESTE... ALTFEL

Metoda Poveste altfel s-a născut din dorința de a transmite valori fundamentale copiilor în cadrul grădiniței și de-asemenea de a cerceta modul prin care povestea ajunge la copii de la vârste fragede constatând eficiența sa, faptul că povestea ajunge la sufletul copiilor!

Cum am desfășurat o activitate prin metoda *Poveste, altfel*? În primul rând activitatea (joaca) are rutine la început și la sfârșit. La început, împreună am salutat povestea. Salutul a fost o formulă fixă, precum: „Salut, Poveste” sau: „Bună, Poveste”, dar se poate combina și cu mișcare, precum: ” Să ne așezăm în cerc și să ne luăm de mână. Acum să ne punem în genunchi. Încet ne ridicăm și să salutăm cât mai tare povestea: „Bună, Poveste!” sau „Bună dimineața, Poveste”. O altă modalitate: copiii au închis ochii, pentru a le capta atenția, s-au așezat ușor pe covor și prin formule de genul: „Inspirăm, inspirăm, ținem, ținem, expirăm! /Ne concentrăm, nu pierdem concentrarea! Unde am pus-o? Era albastră/roșie/galbenă?”, copiii deschid ochii pe rând, când aud culoarea hainelor pe care le poartă concentrându-se pentru începerea poveștii.

Am organizat un cadru, în care am stat la același nivel cu copiii, de exemplu stând pe pernuțe, pentru că în acest fel copii își pot modifica poziția corporală în funcție de comoditate. Povestirea a fost făcută oral urmată de imaginile din carte, redând cuprinsul și nu textul în sine. Urmează prima întrebare după povestire: „Vă rog să închideți ochii și să vă imaginați cine ați vrea să fiți din această poveste „Numai cine va fi atinspoate să vorbească”.

În continuare am utilizat jocul și uneori dramatizarea, prin care am prelucrat povestea. În aceste jocuri am folosit comunicarea verbală și non-verbală, prin care am dezvoltat cunoașterea de sine și a celorlalți copii.

Fiecare activitate s-a încheiat tot cu o formulă: „La revedere Poveste”, sau printr-un joculeț, de mișcare: „Și apoi am plecat/Sus pe deal/Sus la munte/Jos la vale”sau am folosit formulele de sfârșit: „Și-am încălecat pe-o șarpe/Și am spus povestea mea!”UIHA (copiii țin mâinile la șolduri) , /„Și povestea merge mai departe/Căci e bogat e cel ce o împarte”. Această rutină a dat un cadru povestirii și totodată a asigurat copiilor o siguranță emoțională.

Am realizat apoi, o apreciere pozitivă pe nivel de grupă, subliniind focusul emoțional, valoarea - prietenia, încrederea, curajul, teama, recunoștința.

Lecturarea unei povești de către dna bibliotecară, în urma vizitei la bibliotecă a fost emoționantă, cu atât mai mult cu cât ei s-au împrietenit cu cărți și din alte domenii și au avut posibilitatea să dea viață formelor trăind o experiență inedită.

Voi prezenta mai jos una dintre teme – *recunoștința* și metoda propriu-zisă, povestea fiind citită de un școlar.

TEMA: *Recunoștință.*

Salutul poveștii: folosind formula obișnuită: ”Salut, Poveste”, copiii s-au așezat pe pernuțe, educatoarea fiind între copii și au ascultat povestea ***Leul și șoricelul.***

Prima întrebare după poveste: „Vă rog să închideți ochii, și să vă imaginați cine ați vrea să fiți din această poveste. Poate să vorbească numai cel pe care îl ating.”

Jocul nr 1: *Lipiciul.* Suntem în același loc în care a trăit șoarecele și leul. Ne plimbăm foarte încet în așa fel, încât să nu ne atingem unii de ceilalți deloc. Când eu spun: „Lipici”, fiecare se lipește de cel mai

apropiat copil în funcție de ce parte a corpului o să spun (de ex. genuchi, umăr, ect.) Așa lipiți se plimbă împreună până când se spune o altă parte a corpului. Atunci se lipesc de un alt copil apropiat, de preferință unul de care nu s-au lipit. Aria de dezvoltare: cooperare, coordonare, inițierea unor relații.

Jocul nr 2: Emoțiile. Ne așezăm în cerc. Educatorea arată copiilor trei cartonașe cu diferite stări emoționale (veselie, tristețe și nervozitate). Pentru început se recunosc emoțiile de pe jetoane, se scoate în evidență morala poveștii arătând starea pe care o simte prin emoticon, apoi copilul alege un cartonaș și precizează o situație în care s-a simțit așa cum arată emoțiconul de pe jeton.

La revedere, Poveste: Ne așezăm în cerc, ne prindem de mâini și spunem: “La revedere, poveste!”.

Educatore MIHAELA ACHIRILOAE
Grădinița cu program prelungit Nr. 2

INTEGRAREA EXPERIMENTULUI ÎN ACTIVITATEA DE ÎNVĂȚARE

Preșcolarii învață și înțeleg cel mai bine științele naturii prin experiment și investigație.

Dirijându-i pe copii să observe lumea înconjurătoare, să mănuiască materialul biologic și să interpreteze științific fenomenele naturii, îi învățăm să cunoască natura, s-o prețuiască și s-o ocrotească .

Experimentul dezvoltă preșcolarilor spiritul de observare, investigare, capacitatea de a înțelege esența obiectelor și fenomenelor, de prelucrare și de interpretare a datelor experimentale, stimulează interesul față de cunoaștere. Educatorul dirijează executarea unor acțiuni de către preșcolari, în scopul asigurării unui suport concret-senzorial, care va facilita cunoașterea unor aspecte ale realității. Copiii sunt astfel puși în fața realității, să studieze pe viu, să fie în contact direct cu realitatea sau cu substitutele acesteia, fiind determinați, în acest mod, să învețe prin descoperire. Integrarea experimentului în activitățile de învățare solicită atitudinea activă și de independență a copiilor, determinându-i să lucreze efectiv cu simțurile, cu mâinile și cu gândirea. Contactul direct cu natura contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, suscită curiozitatea, stimulează imaginația creatoare a copilului ,dezvoltând în același timp operațiile gândirii .

Grupa mare, *Albinuțele*, de la Grădinița P.P. Nr. 9 Piatra Neamț, au participat la Proiectul Educațional Județean „**AVENTURI ÎN LUMEA ȘTIINȚEI**”, – **Educația STEAM** , în anul școlar 2022-2023 .

Albinuțele au avut o maximă implicare în cadrul proiectului, înțelegând conceptele abstracte , prin realizarea de experimente prin joacă , după cum urmează :

STEAGUL TRICOLOR DIN FARFURIE - Pe o farfurie rotundă de plastic s-au așezat de jur împrejur bomboane Skittles în culorile steagului românesc. Peste ele se toarnă apă caldă, acoperindu-le pe toate. Se așteaptă 10 minute observând ce se întâmplă . Prin intermediul acestui experiment, copiii au descoperit faptul că anumite substanțe solide (bomboane) se dizolvă în contact cu alte substanțe lichide (apă).

PLUTIREA ȘI SCUFUNDAREA CORPURILOR – Într-un vas mare de apă, transparent, copiii vor introduce diferite obiecte din diverse materiale – metal, plastic, plută, hârtie, piatră etc.

Înainte de a le scufunda, fiecare copil va spune ce crede, se scufundă sau plutește obiectul lui. Corpurile se scufundă în funcție de densitatea lor. Corpurile mai ușoare au densitatea mai mică și vor pluti, cele mai grele au densitatea mai mare și se vor scufunda.

CAPACUL DE HÂRTIE – Se ia o bucată pătrată de hârtie, se așază deasupra unui pahar cu apă , apoi se mișcă ușor. Foaia se va lipi de pahar datorită magnetizării. Explicația – când acoperim un pahar cu o bucată de hârtie și îl întoarcem, apa începe să împingă hârtia dintr-o parte , iar aerul din cealaltă parte . Presiunea aerului e mai mare decât cea a apei, deci, hârtia nu cade, se lipește ca un capac .

SCAMATORIE CU PIPER – Într-un bol cu apă se toarnă piper. Copiii vor veni să încerce să vadă dacă au un degețel magic cu care să dea la o parte piperul din mijlocul bolului . Nici unul nu va reuși . Un copil va picura pe degețel detergent de vase apoi va atinge mijlocul vasului . Am explicat copiilor că detergentul alungă murdăria (de fapt, se sparge tensiunea formată la suprafața apei, iar presiunea din jur împinge piperul departe de detergent). Copiii vor înțelege că săpunul înlătură microbi de pe mâinile spălate.

CUM SĂ UMFLI UN BALON CU OȚET ȘI BICARBONAT ? – Într-o sticlă de plastic se toarnă cu ajutorul pâlniei bicarbonat de sodiu și oțet. Se potrivește cu atenție balonul peste gura sticlei. Se observă reacția chimică și efectul asupra balonului (balonul se umflă). Explicația – bazele și acizii reacționează unul cu celălalt, separându-se parțial și formând diferite substanțe. Dioxidul de carbon , un gaz, iese din amestecul lichid, se dilată în sticlă, umflând balonul.

Prin folosirea experimentului, copiii au participat activ la învățare, au observat, au formulat multe întrebări, au găsit singuri unele răspunsuri, și-au însușit unele abilități practice.

Prof. înv. preșcolar ZOIA-CARMEN ZĂNOAGĂ

Grădinița cu program prelungit Nr. 9

CE ȘTIM DESPRE INSECTE?

Variante pentru joc didactic

DȘ: Cunoașterea mediului - verificare de cunoștințe

Jocul didactic are caracter motivant prin intermediul căruia cei mici sunt încurajați să gândească diferit, să-și folosească creativitatea și imaginația pentru a căuta soluții și răspunsuri și să-și atingă potențialul maxim de învățare.

Roata insectelor

Fiecare copil, la semnalul educatoarei, va trebui să învârtă roata, pe rând, până când aceasta se va opri la o insectă pe care va trebui să o recunoască și să o descrie. Apoi, va trebui să caute, de pe o măsuță, părțile componente ale insectei pe care o va reconstrui în locul de pe roată indicat.

Fagurele albinuței

Pe un panou va fi afișat un fagure format din 7 elemente. Educatoarea va numi, pe rând, câte un copil, care va răspunde la una dintre întrebările găsite pe bucățile de fagure. Aceștia vor așeza, în funcție de răspuns, jetonul corespunzător de pe măsuță în locul indicat.

Cubul curios

Educatoarea va arunca cubul pe podea, către un copil, spunând: „Cubul se rostogolește și la... sosește”. Acesta va răspunde la întrebări și va lucra la panou, în funcție de cerința ce corespunde culorii de pe fața cubului, explicată anterior și anume: **ROȘU-DESCRIE**, **PORTOCALIU-ASOCIAZĂ**, **ALBASTRU-COMPARĂ**, **GALBEN-ANALIZEAZĂ**, **VERDE-APLICĂ**, **MOV-ARGUMENTEAZĂ**.

Pliculețele cu ghicitori

Ghicitorile despre insecte vor fi puse în plicuri colorate și apoi lipite la vedere, prin diferite colțuri ale clasei. Educatoarea va chema câte un copil, pe rând, care va alege un plic colorat. Educatoarea va citi ghicitoarea din plic iar copilul va răspunde la aceasta.

Prof. învă. preșcolar ALINA TRĂSNEA
Grădinița cu program prelungit Nr. 2

POVESTEA IEPURAȘULUI CURAJOS

(Text preluat)

La marginea câmpului, în apropierea grădinilor de legume, își făcuse adăpost o iepuroaică cenușie, care adusese pe lume unsprezece iepurași, toți frumoși, pufoși și...gustoși cum ar spune cumătra vulpe. Mama iepuroaică era foarte grijulie și-și învăța odraslele în fiecare zi câte un **șiretlic (truc)** pe care aceștia să-l poată folosi în caz de primejdie. Iepurașii erau ascultători, rodeau tot ce găseau, se jucau, făceau întreceri la alergare, ba chiar și tumbe știau să facă.

Dar cum se întâmplă în orice familie, unul dintre frați îi dădea mai mult de furcă mamei iepuroaice. Acesta era foarte curios din fire și punea sute de întrebări: de ce sunt copacii verzi, de ce morcovul este dulce, de ce dimineața iarba este udă, de ce ... de ce... de ce... Biata mamă, încerca să găsească răspunsurile potrivite, ca să nu-și dezamăgească fiul, chiar dacă uneori era obosită și cu gândul la alte griji. Mai târziu iepurașul căpăta un obicei și mai ciudat: îi plăcea foarte mult să citească. Cum se lumina de ziuă deschidea o carte și până seara o și termina, iar dacă nu apuca să o termine, citea la razele lunii. Afla astfel tot felul de lucruri interesante despre animalele pădurii, despre oameni, despre iarnă...

Într-o zi, iepurașul găsi o carte despre... iepurași și nu mică îi fu mirarea să afle că toată lumea spune despre ei că sunt fricoși, că se sperie și de umbra lor, că tremura tot timpul de frică. Tare se mai supăra iepurașul! Cum adică? Leul era „regele animalelor”, vulpea era „vicleană”, lupul era „cel rău”, ursul era „cel puternic”, iar el era „fricosul”?

Din ziua aceea un gând nu-l mai părăsi: va trebui să facă ceva să scape întreg neamul iepuresc de această rușine. Și va începe cu numele său. Nu va accepta să se numească nici Codiță-Scurtă, nici Blăniță-Cenușie, nici Urechi-Lungi, nici Pufosul... se va numi... „Nu Mi-e Teamă De Nimic”. Și ca să nu-și uite numele, îl repeta tot timpul cu voce tare, astfel că animalele pădurii aflară repede despre el. Un iepuraș curajos? Asta e o veste care merită să o spui mai departe! Așa că, ori de câte ori „Nu Mi-e Teamă De Nimic” trecea pe cărarea spre izvor, capete curioase se iveau din tufișuri, dintre ramurile copacilor, din iarba înaltă. Iepurașul nu știa că ajunsese o **celebritate (cineva important)**, el nu dorea decât să apere cu orice preț onoarea neamului său.

Și iată că într-o zi, în luminișul din mijlocul pădurii, cu ochii sclipitori și adulmecând urmele, își făcu apariția chiar lupul cel rău. Prima îl zări o ciocăniitoare, care se gândi că ar fi bine să-i dea de veste iepurașului și începu să-l strige cât o ținea gura:

– „Nu Mi-e Teamă De Nimic”! „Nu Mi-e Teamă De Nimic”!

Coțofana se gândi să-i sară în ajutor și începu și ea să strige. La fel și veverița, și cioara, și brotacul, și ariciul, chiar și șarpele sâsâia pe limba lui. Toate strigau cât puteau de tare numele iepurașului. Acesta auzise hărmălaia și venea în salturi mari să vadă ce s-a întâmplat. Lupului, speriat de atâta gălăgie, i se păru că vede venind spre el o arătare înfricoșătoare, cu două coarne uriașe, care strigă cu glas **tunător (ca un tunet)** că „Nu-i e Teamă De Nimic”. Așa că nu stătu prea mult pe gânduri și o rupse la fugă. Iepurașul ar fi vrut să-l urmărească, dar... inima îi bătea așa de tare...

Se opri în luminiș în aplauzele locuitorilor pădurii. Și pentru că era un iepuraș citit, le mulțumi sincer, acestora, pentru ajutor.

Nu știm dacă iepurașul a mai înfruntat vreodată lupul, dar știm foarte sigur că de atunci „Nu Mi-e Teamă De Nimic” și-a făcut foarte mulți prieteni pe care i-a ajutat mai ales cu sfaturi, după puterea minții sale.

Prof. învă. preșcolar MANUELA GHEORGHIU

Grădinița cu program normal

Sursa: <https://anidescoala.ro/iarna/povesti-de-iarna/povestea-iepurasului-curajos/>

POVEȘTILE TERAPEUTICE –

CONTRIBUȚIA LA DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ A COPIILOR

Povestea terapeutică este o metodă prin care transmitem copiilor modele comportamentale și valori morale și cu ajutorul careia putem înlătura anumite comportamente nedorite. Povestea propriu-zisă nu îi spune copilului ce să facă sau cum să se comporte, nici nu îl critica sau etichetează, ci îl ajută să se identifice cu personajele și să trăiască alături de ele atât frământările căutate de problema ivită cât și satisfacția și bucuria data de găsirea soluției.

Acționând oarecum indirect, povestea îl ajută pe copil să transpună soluția din poveste în viața sa reală. Poveștile aduc, de regulă, în fața cititorului/ascultătorului o lume simbolică, în care personaje cu diferite calități (înnăscute, dar nedescoperite încă sau dobândite pe parcursul desfășurării acțiunii) trec prin anumite experiențe, în încercarea lor de a rezolva o situație-limită. Spre deosebire de poveștile raționale, al căror mesaj moralizator este explicit, povestea terapeutică se adresează intuiției și acționează în plan emoțional; făcând apel la imaginar, la fantastic, aceasta conduce ascultătorul într-un spațiu în care prezența gândirii logice, lineare este puternic diminuată, drept urmare, chiar dacă tema poveștii este imaginară, iar elementele ei pot fi adesea considerate ca fiind „neadevărate”, mesajul ei este „foarte real pe un alt nivel” (Burns, 2011, p. 66).

Copiii dar și noi adulții, suntem atrași de lumea poveștilor și basmelor, de tumultul acțiunilor și de modalitățile inedite prin care personajele își rezolvă conflictele. Fiecare avem în minte o poveste care ne-a marcat copilăria, un personaj cu care am dorit se semănăm. Vă propun un exercițiu de imaginație: *Ce poveste a avut cel mai mare impact asupra dumneavoastră în copilărie?*

Atunci, demult nu ne-am gândit la rolul lor vindecator. Poveștile și metaforele vindecă deoarece ele ne pun în contact cu dorințele și nevoile noastre cele mai profunde, cu obstacolele pe care le avem și resursele noastre interioare adesea necunoscute. Poveștile ne pun în contact cu noi înșine. Copiii sunt atrași de povești, ele devenind **o bună metodă educativă deoarece stimulează dezvoltarea cognitiv-intelectuală**, respectiv gândirea, imaginația, limbajul dar și dezvoltarea afectiv-emoțională, deoarece poveștile sunt surse de emoții, ajută la înțelegerea acestora și învățarea exprimării lor. De asemenea, ele furnizează **modele de identificare**, soluții posibile la probleme asemănătoare, furnizează modele comportamentale și valori. Poveștile îmbogățesc experiența. Experiența este principala modalitate de învățare a copiilor iar noi adulții, am învățat cele mai multe dintre cele pe care le știm din experiența noastră de viață. Experiența este cea care ne ajută să facem față schimbărilor care survin uneori pe neașteptate și care ne pot bulversa. De asemenea, experiența poate avea conotații negative sau pozitive. Tocmai de aceea tot mai mulți specialiști -psihologi, psihopedagogi și psihoterapeuți recomandă **folosirea poveștilor cu scop terapeutic**. Astfel, putem folosi poveștile pentru a-i ajuta pe copii să facă față unei situații dureroase prin care trec în acel moment (separare, respingere, furia, abandon, divorțul părinților) sau pentru a-i pregăti să înfrunte situații negative viitoare (decesul unui membru al familiei, plecarea părinților, mutarea, schimbări în ceea ce privește viața obișnuită cu potențial traumatizant) sau pentru a-i sprijini să depășească situații de viață deosebite (abuzul, violența). Poveștile reprezintă un sprijin în dezvoltarea unor modalități adaptative pentru copiii anxioși, cei instabili, cu autocontrol deficitar sau stima de sine scăzută, timiditate exagerată.

Succesul poveștilor terapeutice este dat de faptul că “păcălește” ascultătorul prin **depășirea rezistențelor la schimbare și blocarea mecanismelor sale de apărare**. Reușește acest lucru deoarece problema copilului este pusă pe seama personajului din poveste, în acest mod acesta nu va mai simți nevoia

de a nega un adevăr sau de a se apăra atunci când se simte criticat. Se poate intra astfel în contact cu inconștientul și soluțiile care se găsesc în el, deoarece este binecunoscut faptul că fiecare om este cel mai bun psiholog al său și soluțiile cele mai bune pentru problemele personale le deține chiar persoana în cauză.

Prin povestea terapeutică pot fi scoase la iveală emoții, sentimente, gânduri (frământări, dorințe, frici, nelămuriri, invidii, învinuiri, întrebări fără răspuns) ce riscă să rămână ascunse în inconștient).

Limbajul emoțional al copilului fiind destul de sărac multă vreme, lui îi este greu să se exprime, să-și mărturisească trăirile sau gândurile. Pentru acest lucru se exprimă adesea prin comportament, mimică, gesturi, tonul vocii dar și prin reacții precum îmbrățișări, plâns puternic, strigăte, sau chiar lovirea unei persoane sau aruncarea obiectelor. Prin poveste, copilul **se identifică** cu personajele și reușește mai ușor să își exprime trăirile.

Astfel, prin această metodă se pot ameliora și chiar trata probleme psihologice precum: fricile exagerate, timiditatea, dependența de părinți și refuzul de a se despărți de aceștia, accesele de furie, enurezisul dar și problemele legate de respectarea rutinelor ca și: pregătirea pentru somn, luarea meselor, îmbrăcatul, spălatul mâinilor, mersul la grădiniță, efectuarea temelor pentru acasă etc.

Povestea, ca și tehnică terapeutică are o serie de avantaje printre care se numără următoarele:

- *nu are efecte negative;*
- *prezintă probleme specifice vârstei;*
- *nu oferă o soluție de rezolvare a problemei ci îl pune pe ascultător să descopere singur pașii în găsirea soluțiilor;*
- *favorizează memorarea soluției și aplicarea ei în viața personală;*
- *este captivantă;*
- *victoria personajului din poveste poate da încredere copilului;*
- *depășește rezistențele la schimbare;*
- *oferă ascultătorului posibilitatea de a se distanța emoțional de situația pe care o trăiește;*
- *poate fi spusă atât de psihologi, consilieri cât și de cadre didactice și părinți;*
- *favorizează comunicarea dintre copil și adult.*

Nu orice poveste este terapeutică. Pentru a îndeplini această condiție, povestea trebuie în primul rând să ajute, să modifice în bine, să creeze legături între informațiile desprinse în scopul găsirii celei mai potrivite soluții. O poveste terapeutică este cea care se potrivește “ca o mânășă” pe problema ascultătorului; este o poveste în care se trăiește intens până în punctul în care se descoperă “cheia” în rezolvarea problemei. O poveste terapeutică este cea care ne arată că nu suntem singurii care avem dificultăți zilnice, frici, neliniști, întrebări sau nemulțumiri.

Pentru ca o poveste să fie terapeutică ea trebuie să tămăduiască, să aducă liniște și chiar să-l facă fericit pe cel care o citește.

„Fericirea poate fi găsită chiar și în cele mai întunecate locuri când cineva își amintește să aprindă lumina.” (**Harry Potter și piatra filosofală, J. K. Rowling**).

Bibliografie:

George W. Burns (2012). *101 povești vindecătoare pentru adulți. Folosirea metaforelor în terapie*, Editura Trei , București

Ion Dafinoiu (2001). *Elemente de psihoterapie integrativă*, Editura Polirom, Iași

Jacques Salome (2007). *Povești pentru a iubi, povești pentru a ne iubi*, Editura Ascendent, București

Maria Dorina Pașca (2004). *Povestea Terapeutică*, Editura Ardealul, Mureș

Peseschkian Nossrat (2007). *Psihoterapie pozitivă. Teorie si practică*, Editura Trei, București

Regele animalelor și șoricelul său - Cum și de ce să ne facem prieteni

Leul, regele animalelor, moțăia sub umbra unui copac, pe un deal de deasupra regatului său. Așa cum s-a întâmplat, un șoricel a dat de una dintre labele leului când rodea împrejur după mâncare. Regele animalelor s-a trezit.

- *Ce cauți aici deranjându-mi siesta?* a răcnit el.

Micul șoricel a chițăit cu frică și a spus:

- *Îmi pare rău, Maiestate. Nu m-am uitat unde merg. Nu am vrut să te deranjez. Te rog, nu mă mânca!*

- *Norocul tău este, a spus leul, că tocmai am mâncat o cină bogată și sunt sătul. Dar de ce nu te-aș zdrobi pentru că mi-ai stricat somnul?"*

- *Te rog, a pledat șoricelul, lasă-mă să plec! Dacă faci un lucru bun pentru mine, poate va veni o zi când voi putea face același lucru pentru tine.*

Leul a izbucnit în râs la gândul că micul șoricel ar putea face vreodată ceva pentru regele animalelor, dar pentru că nu-i era foame și pentru că șoricelul îi oferise ocazia să râdă bine a decis să-l lase să plece. Multe săptămâni mai târziu leul își pândea prada când, și el, a căzut în capcana unui vânător. O plasă a căzut acoperindu-l complet. S-a luptat să se elibereze, dar cu cât se zbătea mai tare, cu atât capcana devenea mai strânsă. A scos un răget de durere și frică. S-a întâmplat ca șoricelul să audă răgetul leului și să-l salveze. Cu dințișorii săi ascuțiți șoricelul a ros sfoara plasei, obținând o gaură suficient de mare ca leul să se elibereze.

- *Aveai dreptate, a spus leul mulțumind șoricelului. Bunătatea poate avea consecințe pozitive. Crezi că un leul și un șoricel pot fi prieteni?*

Și se spune că leul și șoricelul au rămas prieteni până în ziua de azi.

După *101 Healing Stories for Kids and Teens*, de George W. Burns

Prof. învă. preșcolar RAMONA-MIHAELA ROȘU
Grădinița cu program prelungit Nr. 6

Pagina specialistului

PRERECHIZITELE ȘCOLARIZĂRII

Înscrierea copilului în clasa pregătitoare este însoțită de mai multe întrebări: Este copilul meu pregătit? Ce trebuie să știe un copil care va deveni elev? Trebuie să știe să citească și/sau să scrie, să realizeze calcule matematice? Pentru a răspunde la aceste întrebări, vom face câteva referiri la *prerechizitele școlarizării*, care sunt achizițiile competențelor care stau la baza abilităților de scris-citit și matematice.

Vorbim astfel despre etapa în care un copil este pregătit **fizic, cognitiv, emoțional și social** să devină elev. Conceptul de pregătire pentru școală se referă la nivelul de dezvoltare al unui copil, care ar trebui să-i asigure acestuia o adaptare optimă la mediul școlar. Pregătirea se realizează pe parcursul anilor de grădiniță, unde cel mic își dezvoltă vocabularul, învață să se exprime în propoziții și fraze, să povestească, să memoreze, să se joace, își dezvoltă spiritul de observație, abilitățile manuale, atenția, logica, răbdarea. De asemenea, își dezvoltă abilitățile sociale, colaborarea, învață și se obișnuiește cu un program ordonat.

Competențele cognitive cuprind mai multe dimensiuni: atenția, memoria, categorizarea, planificarea și rezolvarea de probleme și limbaj.

Atenția: crește direct proporțional cu vârsta în perioada preșcolară, astfel încât în jurul vârstei de 4-5 ani, copiii se pot concentra într-o sarcină aproximativ 10-15 minute, iar în grupa mare, ajunge la aproximativ 30 de minute.

Memoria: în perioada preșcolară, copiii pot să ofere descrieri verbale a unor evenimente care au trecut, să recunoască și să redea o poveste și o dată cu creșterea vârstei, crește volumul informațiilor memorate, durata de păstrare, rapiditatea, fidelitatea cu care le reproduse.

Categorizarea: copilul grupează obiectele în funcție de mai multe criterii.

Planificarea și rezolvarea de probleme: aplică ceea ce a învățat în contexte diferite, fără ajutorul adultului, devin lideri, organizatori. Aceste abilități se dezvoltă în cadrul activităților de joc.

Limbajul: este din ce în ce mai complex și sunt utilizate, pe lângă timpul prezent, timpul trecut și viitor.

Competențele emoționale: Dezvoltarea emoțională are un rol important în adaptarea copilului la mediu. *Înțelegerea emoțiilor* constă în identificarea trăirilor emoționale și a cauzelor acestora. Preșcolarii cu abilitatea scăzută de a identifica emoțiile altor persoane pot avea un nivel crescut de comportament agresiv. (Arsenio și colab., 2000, citat în Bohnert, Crnic, Lim, 2003). *Exprimarea emoțiilor* determină realizarea relațiilor sociale și menținerea lor mai mult timp. Studiile arată că atunci când copiii își dau seama ce mesaj emoțional se potrivește situației, își manifestă empatia și își exprimă emoțiile, comportamentul agresiv scade. *Reglarea emoțională* : obstacolele sunt depășite când copiii învață să tolereze frustrarea, să facă față emoției de frică, să negocieze în cadrul unei relații de prietenie, etc. Aceste componente ale competenței emoționale sunt importante pentru succesul copilului în perioada școlară dar și în viața socială.

Competențele sociale: Pentru a identifica nivelul de dezvoltare al competențelor sociale, putem observa dacă preșcolarul inițiază relații, cere ajutor când are nevoie, împarte jucării sau alte obiecte, îi ajută pe cei din jur. De asemenea, este important modul în care reacționează la reguli, dacă le înțelege și le respectă, deoarece nerespectarea acestora duce la excluderea din grupul de copii. Stabilirea unor relații pozitive și modul în care se înțelege cu alți copii pot prezice adaptarea în viața de adult. Prin interacțiunea cu

cei de aceeași vârstă, copilul învață să coopereze, să stabilească și să mențină relații de prietenie, învață să țină cont de dorințele și nevoile celorlalți, învață să respecte drepturile altor copii (Powell, Dunlap & Fox, 2006).

Preșcolarul care reușește să rezolve problemele care apar în grupul din care face parte are **competențele de autonomie personală** dezvoltate, ceea ce îl va ajuta să se descurce în situațiile care apar în viața de școlar.

Pe lângă aspectele precizate mai sus, precizăm și cunoștințele și abilitățile de tip școlar. **Prerechizitele matematice** precum recunoașterea unor cifre, numărarea, calcule simple, sunt baza achizițiilor matematice. **Prerechizitele pentru scris-citit**, precum copierea unor litere după model, scrierea unor cuvinte simple după model, recunoașterea sunetului de la începutul și finalul unui cuvânt, sunt necesare achiziționării altor cunoștințe. La toate acestea se adaugă cunoașterea unor dimensiuni ale obiectelor (culoare, formă, mărime, etc), precum și modalitatea de prindere și de folosire a creionului.

În această etapă de tranziție, deosebit de importantă este atitudinea părinților față de școală, astfel încât copilul să perceapă pozitiv această schimbare din viața lui. Părinții pot să îi insufle dorința și curiozitatea de a fi școlar, să răspundă întrebărilor acestuia și să îi fie sprijin emoțional. De asemenea, părinții trebuie să știe că fiecare copil are ritmul lui și achiziția de cunoștințe se realizează diferit.

Mult succes, dragi viitori școlari!

Consilier școlar,
AMIHĂESEI ANA-MARIA

Bibliografie:

Coste, Monica (2019), Optimizarea dezvoltării competențelor socio-emoționale la preșcolari ca premise ale succesului școlar

<http://www.psiholog-copii.ro/dezvoltarea-abilitatilor-de-scris-si-citit-la-copiii-prescolari/>

<https://xdocs.ro/doc/cum-i-nvei-pe-copii-abilitai-de-rezolvare-a-problemelor-zo23dqz0xl8m>

Educatorea creativă

La grădiniță

de Oana Maria Tanasă

Într-o zi, de dimineață,
Zi frumoasă, fără ceață,
Un băiat și o fetiță,
Au plecat la grădiniță.

Bucuroși, nevoie mare,
Cu rucsacul în spinare,
Așteptând cu veselie,
Să învețe-o poezie,
Cu a lor educatoare,

Blândă, caldă, zâmbitoare
Și cu-a lor colegi frumoși,
Jucăuși, nu zgomotoși.

Împreună construiesc,
Desenează, povestesc,

Dorm, să crească mari, voinici,

Să nu mai fie "pitici"!

Știu că timpul iute zboară

Și-n curând vor fi la școală!

Prof. înv. preșcolar OANA MARIA TANASĂ

Grădinița cu program prelungit Nr. 2

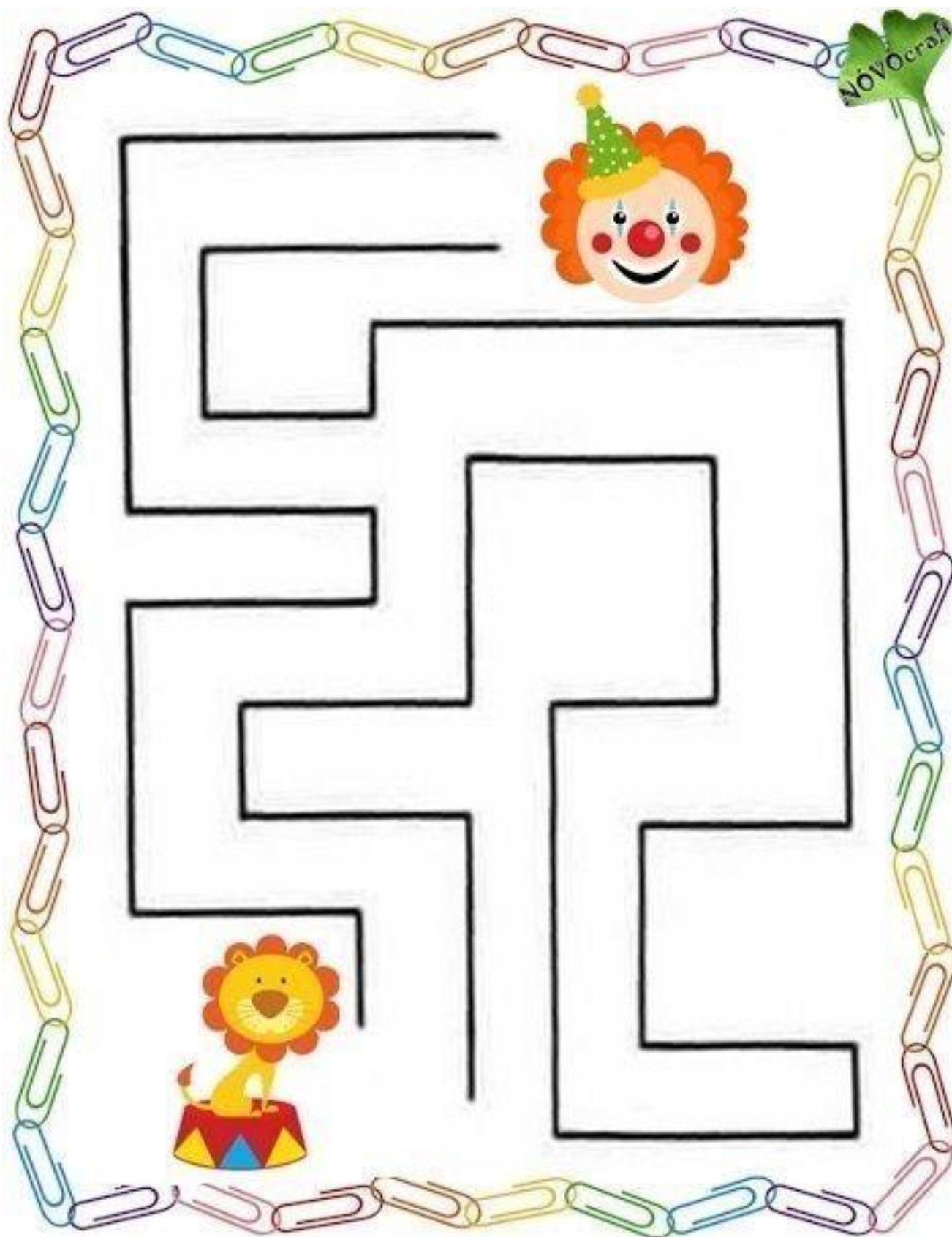
DETECTIVII PRIMĂVERII

GĂSEȘTE CEL PUȚIN 10 DIFERENȚE.

Prof. înv. primar CIPRIAN ONOFREI

- AJUTĂ CLOVNUL SĂ AJUNGĂ LA LEU!

Prof. înv. preșcolar GHEORGHIU MANUELA
Grădinița cu program normal

Prichindeii de la 3
ISSN 2810 – 143X
ISSN-L 2810 – 143X
Nr.2, Mai 2023